

תאריך הורדה: 22 יוני 2025. מקור: עמוד 2, חרות, 25 ינואר 1957 *** מתוך אתר עיתונות יהודית היסטורית, הספרייה הלאומית ואוניברסיטת תא

זכרו! לא תמיד הרבים צודקים

(נאומו המלא של מ. בגין בכנסת ביום כי"א בשבוע תשי"ז)

אדוני היושב ראש!

למען העתיד דרוש חשבון העבר ודינו.

עובדה היא שהאויב המצרי הוכה בשדה הקרב; אולם מפלתו הצבאית לוותה בהצלחה מדינית, אנו ניצחנו בשדה הקרב, אולם נצחנונו הצבאי – בעקבותיו באה תבוסה מדינית. האם יכולים אנו – האהראים ב" צוואת על גורל האומה ועתידה, כאנ" שים תפשיים, כיריבים כנים, בלתי מתפשרים, אך מכבדים איש את רעהו – לנטות לכרר מה גרם למפנה הזה? עליו יאמר באחד הימים: לא יאמן!

מה קרה בין ה-7 וה-8 בנובמבר?

מבחינה זאת נוהגת הממשלה מנהג שאין מוזר ממנו. מטעמה נמסרה הצ" הרה ב־7 בנובמבר; בשמה הושמע נאום יולי ב־8 בנובמבר, והיא טוע' נת ששום דבר לא נשתנה בין ה־7 ו־8 בנובמבר, ואין שום סתירה בין מה שאמר בכנסת ב־7 בנובמבר לבין המציאות כפי שעיינו וראות אר' תה היום הזה.

אני ממליץ בפני הממשלה, למען עתיד האומה, לוותר על העקשות ה־ דברבנית הוות. אילו היתה באה ב־8 בנובמבר ויתרה אומרת בישראל לב־7 בניז'ויל־ל־6 ונסניו להתווכ בכל מה ש' שחורר ובכש; עזמתנו זאת היתה צודקת, מסדרו עליה הודעת בכנסת; מטרתנו היתה שלום, אולם ב־7 לילה הועמנו בפני לחץ כה קשה, כה ז' מור, כה מוחץ, שלא יכולנו לעמוד ב' פניו ומשום כך שנינו את מדיניותנו מן הקצה אל הקצה – אילו הממשלה את זאת היתה אומרת, היינו אנו מ' בקשים ממנה להסביר. לנו ולהבדיר לאומה מה טיבו של לחץ זה. האם באמת אי־אפשר היה לעמוד בפניו?

נושם ון הנסיגה האחרון

כי נסתיימה המערכה הצבאית הא־ דירה בתבוסה מדינית – אין זאת טענתנו בלבד, אחרות העבודה, מוע' צתה. נתכנסה. לפני מספר שבועות, והיא קבעה כי קו הנסיגה האחרון הוא הקו אל־עריש־אריעל־קוטיימה. ה' ממשלה, בה סיעה זו משתתפת, כעבור עשרה ימים נטשה את הקו הזה. זוהי תבוסה או לא? חבר הכנסת הלל – אשר על אף כל היריבות בינינו אנ' מחבב אותו ומכבד אותו – הנמנה על הסיעה השלטת, דרש במכתב גלוי לא רק לבטל־י־נושם את אל־עריש, אלא גם לבטל־עיווב את איתור, כע' בור ימים מספר עובנו את איתור זאת אל־עריש. המערכה הצבאית לסתימה בשלום, או לא?

ראש הממשלה ניסה, לפני שבוע, בתשובתו להצעתו להביע א־אמן ל' ממשלתו ולמדינות, להצדיק אותה על־ידי הסתמכות על שיחה שהוא קיים עם ראשי האופוזיציה ערב מבצע ס"ר.

גם אבקש את חברי הממשלה לספור לדאשה שאני ממליץ בפניו לבטח'.

הסיבות לתבוסה המדינית

לפי הכרתנו, הסיבה הראשונה היא מדינית, אנסה להבחי' אותה במשפט אחד, רבותי, ירידי ויריבה, תומכיה־ ממשלה מתנגדיה, האופוזיציה האליצה והאופוזיציה־בתוך־הקואליציה -- אנא, בהיגו, כי מאוקטובר 1955 ניהלה ממשלת ישראל מערכה מדי־ נית נגד המערכה הצבאית שלוחכה נכנסנו באוקטובר 1956.

שמות נחתם לדרך הואת שנקראה בישראל מיבצע סיני או מיבצע קדש; ״מלחמה מונעת״, ״מלחמה יוממה״, ״תוקפנות״, ״הרפתקנות״, ״עצות ט' רוח״, ״עוקש לא נלך בדרך זו, א' מרחם, אני יכול לומר על סוף קרי' את כל המסמכים, ששטום ממשה ב' גולם לא הרשיעה את מיבצע סיני לאחר מעשה, כפי שטמשלת ישראל הרשיעתו לפני מעשה.

בתדש אפריל 1956 ניסינו להסביר מעל במה עברית אחרת – היא במת הקונגרס הציוני – את הדרך, במ' צבנו המיוחד, להגנה לאומית־חוקית, הבאתי או את דבריו של וינסטון צ'ר'

כי יסופר?

אולם, תנאי מוקדם לבירור אודותי זה הוא עצם ההודאה בכשלונונו, ואני ממליץ בפני הממשלה, התחלשה את השלום, לבל תסתתר בעקשנותה זאת על הרוב הניצב מאחוריה, הדור שלנו למוד־נסיון הוא, בשנת 1958 קבע רוב מכריע בבית־הנבחרים של מעצמה ג' דולה כי הסכם מסוים הוא בבחינת ה־ צלחה, גדולה המכטיה שלום בזמנו, מיעוט קטן אחר; זוהי תבוסה ניצחת, הדור בשטותו של הרוב, בצדקתו של החינוח.

האם לא יכלו לומר זאת, בשמם ודיבר נשיא ההסתדרות הציונית הער'?

לא קיבלה הממשלה את הדעה ה־ זאת, והוסיפה להשבע בכל האלות ו־ הזרמות והשכריות שהיא כשום אופן לא תלך בדרך זו. ומפלגה הנמצאת באופוזיציה, אשר באוקטובר 1955 ה־ ציעה, למען ההגנה האומית, לנתוח מיד במלחמה, באפריל 1956 כבר ה־ גיעה למסקנה שאחרנו את המועד ועלינו להתמקד עד שהאויב יתקיימו קראתי את לנציגו העם היהודי בתפוז צות שאימרו במקומותיהם, על אפס ר' המתם של מר בולגנין וגר דאלמ, כי אין זו תוקפנות אלא הגנה לאומית־ חוקית.

אך הם לא יכלו לומר זאת, בשמם ודיבר נשיא ההסתדרות הציונית הער'?

הן המסמכים; אגרתו של בולגנין, בה תוכרו המלים, ״עצם קיומה של ישראל הועמד בסכנה״; אגרותיו של הנשיא אייזנהאור, הדורשות נסיגה בתמאס להחלטת האו"ם, משמע: מ' עבר לקוי, שבכת־הנשק, החלטות עצרת האו"ם, המטילות עלינו חובה לסגת מעבר לקו־שביתת־הנשק – כל המסמכים האלה, היו לפני הממ' שלה עד ה־7 בנובמבר, מה איפוא אי' רע ב־24 השעות ההן, ב־יָיום ובין־ לילה? עד היום הזה העם אינו יודע, הכנסת אינה יודעת, ועדת־החקירה בטחון אינה יודעת.

נושם ון הנסיגה האחרון

עשות עוד נסיון להסתמך על שיחות מסדיות מעל במת הכנסת, כאיש ה־ אופוזיציה הנאמנה, מחיבת אותי ה־ אחריות הממלכתית; גם כאשר ראש המשלה פוגע בה, אני אפילו לא אר' מוז להכנון של השיחות שנתקיימו ב' ימים ההם בין ראש הממשלה לביני־נו, אבל הוא יודע; היו לנו שיחות לא רק ערב מבצע־סיני, ולא רק ב' ליל בהלת־הנסיגה, היו לנו גם ש־ חות אחרות, הוא יודע, ואנו זוכרים, מה אמר לנו על עונויו של הצי־הא־י.

סיני, לא אססר את אשר שמענו ב' שיחות ההן, כי סריות חן במחות, אולם הציגיה מדינית פגומה מאד היא, אם צד אחד מרשה לעצמו להסתמך על שיחות, ובהן סודות ממלכתיים מ־ מדרגה ראשונה, ביודע, כי הצד השני לא ילך בעקבותיו מחמת האחריות ה־ ממלכתית.

אחר כל אלה, עלינו לברר לעצמנו מה גרם לתבוסה המדינית שבאה ב' עקבות הנצחון הצבאי.

הוא לא כתב: to launch a preventive war, to attack, to start an aggressive war. הוא כתב: ward off to והממשעות צריך להודיע על שרפ־א־שיני מה שהודיע כאשר עומדנו חבר הכנסת הלל, בא־טור, השקעי, כפי שכתבת, ל־ שרפ־א־שיני, לא אמרנו דבר; הרק היום צריך היה להודיע שאנו לא נוז על אשר יוכנת הושט השיני במצרי־א־ לט?

במשך חרשיים דחתה הממשלה כל הצעה לומר מהו בובל הנסיגה, נסגור נו, לא אמרנו שום לא, לא אמרנו שום ה, ורק ששהענום כפי שאמרנו, לשרד האחרון לא אומרים לאו מ' ממנו משמע הן מסוים ומסוכים, מה היה קורה לו היינו אומרים את זאת לפני ששה שבועות? היו מכנסים את עצרת האומות־הנאורות, היו מה־

ההחלטות האומות־הנאורות, היו מה־

זה בין עזה לנצרת?

עזה, שמענו היום הודעה מסוכנת ב' יותר, חברי־הכנסת, על כל הסיעות, ראש־הממשלה הודיע שממשלתו היתה מוכנה להוציא את צבא ישראל מ' עזה ולהשתיר בה משטרה, האם אתם מוסרים לעצמכם דיו־השבחון מן הס' כנה הלכלולה בתודעה זו? ב־8 בניו במבר אמר ראש־הממשלה ברדיו כפי נוהו אל מפקדניו ואל חייליו הנמצ' חים והנסיגים: המטרה השניה של מיתבצע סיני היתה שחורר שטה המר' לדת שנתפס על־ידי הפולש המצרי.

וכות ההגנה הלאומית החוקית – הוצגה בתוקפנות

למית, שאתם בחרתם בו מתוך קימה, והוא העיד כי לא רק עמיתיהב, אלא גם יהודי־תבל, היו ביום התחולת מ־ בצע סיני במבוכה בלתי משוערת, הוא אמר: בחמש שנים לא הטיפו למיב' צע כות, אלא הטיפו להיפך ממנו, ואם לאחר מכן עושים את ההיפך מן החר' פ', התוצאה היא – נובוכה, אפילו היהודים לא היו מסוגלים בימים הרא' שונים של מיבצע סיני ל־פמוד בגא' וזה על זכות זו של הגנה לאומית־ חוקית.

אני יודע שבא־כות המפלגה השל־ טת – אחד האפולוגטים של ההוכשלה והכשלוֹן – יעלה עוד מעט עד ה' במה, יתהכם מחון היתממות, או יי־ תמם מחון התהכמות, וישאלני שא־ לה: אתם בטוח שאילו אנו היינו או־ מרים בשנים האחרונות, וביחוד ב' שנה האחרונה, את ההיפך ממה שא־ מרנו – הית מצבנו טוב יותר? לא היתה מתקבלת ההחלטה, בצערת האם? לא היה מר דאלס דורש מתא' נו לסגת ללא תנאי? לא היתה שולח מר בולגנין את אגרותיו?

האומה הוכשלה – והושבה על פססל הנאשמים

מאיר ארובג (מפא"י): לא ידעת מ־ בין תבוא עוררתי. מנחם בגין: ב־ינתנים, יריבי וידידי ארובג, העורה מצד זה באה אליך ב' שובע שעבר.

מאיר ארובג (מפא"י): כרגע אנו מתיחשים אליך.

מנחם בגין: מההפתחות זו חובה להסיק מסקנה כלפי העתיד, כי היא העיקר, ולכן אומר לכם, רבותי, מקללי מיבצע סיני ומורשיעיו לפני שנעשה, על משקל הכמת האבות, ״אל תאמר לכשתפנה אשנה, שמא לא תפנה״ – על משקל כתבו זה, ממשלחנו רבת' תחסד והתכמת ההורו, אל תאמר עוד; כדי שלא תונקך.

ההתחייבות לנסיגה ללא תנאי

סיבה שניה לתבוסה המדינית של ישראל בימים אלה קשורה בהתחייבות לנסיגה ללא תנאי. היום עמד ראש הממשלה על הבמה הזאת ופנה אל ה־ או"ם בתביעה, שחצי האי סיני יפורז משטח שבהצי האי סיני לא יימצא חייל מצרי אחד, תוחת מצרי אחד, טען מצרי יותה, לאחר שהמגריז נגר צאים באל־עריש, לאחר שהם עומ' דים בעיני רפיה, לאחר שהם מקל' פים את המובלעת בשרפ־א־שיני מכל עבר בהיליים, בטנקים ובחטחים, ל־ אחר שהם מתכוננים להחזיר את־הם לא להחליב אלא למעשה, על אומות העולם את המערך התוקפני שלהם ה־ גר ישראל, בעזרת שותר השלום ה־ אדיר טרביירשץ ניקיטא הרושציב – לאחר כל אלה הותבחו לפרו את־הצי מן האומות הנאורות לפרו את־הצי האי סיני? נאמר צבא ישראל עומד באל־עריש, וכתש לשנינו הטוב לנאום ולדבר על פרזח הצי־האי סי' ני, לעולם לא העלימם את התביעה הזאת, לא במכתב כל בולגנין, לא באג' תשובה לנושא אייזנהאור, לא באג' רות לאומ־האומות־ה' בשיחות עם ממשלות, לא מעל גבי העתונות, ולא מעל הבמה הזאת, לא אמר לא שצבא ישראל נסוג לפריה, אתם תו' בעים אל פרזח הצי־האי סיני זו ה'?

שום תנאי לא צורך להתחייבות ב' פני הנשיא אייזנהאור לנסיגתנו, ה־י כן היתה ההסברה הפשוטה ביותר: שלום המטרה של כל מלחמה היא ש' לום, אל תלכנו הצי־האי סיני אלא להביא לידי שלום, משום שהאויב מכריז כי הוא יקיים מצב מלחמה אין אנו יכולים לסגת, נשכדון על ש' לום, נדון על השטחים המוחזקים ב־י דנו, הרי זהו הנהג הבינלאומי.

הי זהו חוק־ הבינלאומי, היכן היה תנאי פרזח הצי־האי סיני בשטח ה' התחייבות על הנסיגה? משום שבכליל הבחלה התחייבותם ללא תנאי על ג' סיגה, הנסיגה נמשכת עד לפיה, אנו עומדים היום, בהחלטנו בע' רידים האחרונים של פרי־דס־טובי־ בנינו, במצב של הפרה פורמלית של החלטות עצרת האומות־הנאורות על תחזת ושל חזת חזש של הממשלות של ה' תחת ועל העשרב וחזת אותו חזש של סנקציות כלכליות הממשות' ה' חירות, וזהו חזש וחזלטו על־ידי נסח חזתה ארצות־ההרירה.

אבדנו זמן יקר להפעלת לחץ נגדי

לימים ברוב של 74 קולות שעלינו ל' קיים את החלטת הנסיגה, מה היה קרה? אבל בינתים היה לנו זמן ל' ארגן לחץ נגדי, בינתים אף הדברים שהושמעו היום בשם הממשלה היו חודרים לדעת הקהל בעולם, אם אתם אומרים שלא נכנסו כל כוח האוי"ש לשרפ־א־שיך, שמעם שאתם בטוחים כי אין זו בעיה צבאית והוא לא יכ' שם בלי הסכמתו, והרי הודעתם שזה נס בשם מצרים, ישי עומדים בא־טור שגם עליה להודעתם שהיא שטה מצרי' היתה יונסם לשם כח האוי"ם אלא ב' הסכמתנו? מה היה קורה? אבדתם א' הזמן היקר ביותר, עכשיו אנו עומדים על סף הסוף, מחון אותם האויזים, מ' תוך אותו הלחץ, מחון אותה הפרה של החלטת האומות־הנאורות.

אנחנו נגיש לסיכום הדיון המדיני־א הצעת החלטה, הרוב ידחה אותה, הוא ראש, ברצוני לומר, כי אם הממשלה תעמוד בשטח המשותף של המולדת, היא תוציא את צבא ישראל, והוא ייהיה שטח משותף ללא כל צור' ״בסיפוח״ (אנכסיה בלע"ז), ואם היא תחליק את ח"י־ינו לאורן מפרץ־ אילת – זו ה' הבטחה היחידה ואין אחרת להופש הנשית – או, עם כל ההתקוממות ה־ נפשית על הנסיגה שכבר היתה ל־ עובדה קיימת ולא היה כל כורח בה – אפילו לדידה של התצורה של ה' יום – עם כל המרידה שבלב על פ' י־ נצחון שבוכוו והושטם מדינו, על יכיוו לשלום שעבר וחלף – לא לבלי־

של המולדת, שר־המשפטים יודע מה משמעותן של המלים האלה, עלי־פי חוק הבינלאומי, ואם היום התחייבתם להוציא את צבא ישראל מן השטח ה־ משותף, הרי שהוא לא יחישב עוד לשטה משותף של המולדת, אינכם רואים את הסכנה? מה ההבדל בין ג' צרת לבין עזה? שחרור שתי ערים ערבים, אף בעזה חיים ערבים, את נ' אלו חל בנזמים שונים, בצצרת חיים ערבים, שחרורו בניגוד להחלטת האו־ מות־המאוחדות, שמעם שאם אנו מת־ חייבים להוציא את צבא ישראל משטח משותף של המולדת, משותף אף לדידכם, האם אתם בטוחים שמהר על־סמך ההודעה הזאת לא תדרש ממ' שלת ישראל להוציא את הצבא מנצ' רת? עזה שחרורה לפני חודשיים, נצ' עזה בסכנה שקשה לשער אותה, רי' מון יווקר, יריה תיפול – המשטרה רת לפני שנים – זה כל ההבדל, עכשיו אתם מציעים שבכוע השחאר משטרה, הבעיה היא של משטרה ושל משטר, מתוך קשר עם האומות־המא־ חרות תשאר המשטרה? איה קשר? מ' יהיה המפקח העליון על משטרת ישראל בריצעת עזה לאחר שצבא ישר' ראל יעזוב אותה? מר סחר או הגנ' רל ברנס? איה סיקוק? הרי אתם מעמידים את עצם החוקתנו ברצועת־ עזה בסכנה שקשה לשער אותה, רמון יווקר, יריה תיפול – המשטרה שלנו תרצה לעשות סיווי סדר וזוקר ו־ מישוה מן האו"ם יפקח עליה, – והוא יהרשש הוא לא יביא טענות? לאן אתם באים בתודעת הזאת שבבא שר־ ראל יעזוב את עזה ותשאר משטרת ישראל?

השכנות היא גם דמונית לחלוטין, אחת מטחי אלה, או שטענתה של עזה לא היה עליו שום הסכם סם ור והמסליל ועם אלה התוודים מחזורי, אז הצבא יסאר בלאו הכי; – שאטו תיעזו לאיזה שהוא הסכם או או גם הממשלה לא תורשה להשאר ובוואי לא היא ותיהי השלטת היחידה ברצועת עזה, ב־ינתים דבר אחד ייחזק לדת' העמים: כי שטח אשר אתם קראתם לו, שטח משותף, שטח המור המשותף מסמכיים שחצבה חעברי חקראת יעזוב אותו, לחז' היכן ראי' חם בנזום שטח, חזרות משותפים וחצבא המשותף נושם אותם?

יש להפנות עינינו מזרחה

ישיבה זו – שסיעתך החליטה לפני שבועות מספר כי יש להכליל את עזה במדינת ישראל? למה? האם דרישה זו עומדה בהתאמה למדיניותכם, ערב פול פהר? אתם יודעים את התשובה: לא! רק לאחר שנפל הפור, ואחרי ש־ שחררנו את עזה אתם דרשתם שהיא תיכלל במדינת ישראל, למה? משום שכשבענו אותה – לא, ככשנו גם את לסגת ממנו כליל, מלבד הרצועה הז' היא, האם משום שמרצועת עזה היא הקפות הפדאיון? גם מחברון באו חת' חקפת פדאיון, לאורך כל הקו המז' רחי, שכלל אינו ניתן להגנה, מפני בקצוות תוקפות טקנות, כפי שסיכור' לכם כל קצין במטלה שאל, התשובה היא אות: הדרושה להכליל את עזה במדינת ישראל באה משום שהיא חלק של ארץ־ישראל, הכרון אינה חלק של ארץ־ישראל, ואולי תאמרו: בחברון ליטול את עמדת מפ"ם, אף היא סי' עה בתוך המוליציה.

הוא, ויריבי וידידי, חבר־הכנסת ורובין – הנציג היחיד של מפ"ם ב' כפי שאמרת, העתיד הוא העיקר, ובפנותנו אליו, עלינו לשים עין לא רק לדומה אלא גם מורחה, אני סבור, א' דוני הוישב־ראש, שיש ברכה רבה ב' ניקוק קשר־החסות בין כריטניה ובין שטח הכיבוש של מולדתנו, מורחה י' מעבר לירדן, חקרוי, מתוך לעג ל' שם ההיסטוריות ולתוכנונו הצבאית, ב' ירדן, התווק הזה סוכל בפנינו את דורך ההיסטורית, שאין מנסט בפניה, לשחרר את ארץ האבות, להקים מחון יחסי שלום – אם לא להלטה, הרי למשה – עם שכנינו הערבים מ' דינה גם האחרים כעכברים והאחרים הערבים יחיו בשוויו־זכויות גמור, אר' לם אין להתעלם מן הסכנה המידית הכרוכה במפנה זה, לאחר הסכם אר־י חלק של בצא מצרים, ואו נשאלת ה' חלק מה תהיה מדיניותנו? בדי לה' שבי עליה, אנו ארשה לעצמי דיוקן של ליטול את עמדת מפ"ם, אף היא סי' עה בתוך המוליציה.

אנחנו נגיש לסיכום הדיון המדיני־א הצעת החלטה, הרוב ידחה אותה, הוא ראש, ברצוני לומר, כי אם הממשלה תעמוד בשטח המשותף של המולדת, היא תוציא את צבא ישראל, והוא ייהיה שטח משותף ללא כל צור' ״בסיפוח״ (אנכסיה בלע"ז), ואם היא תחליק את ח"י־ינו לאורן מפרץ־ אילת – זו ה' הבטחה היחידה ואין אחרת להופש הנשית – או, עם כל ההתקוממות ה־ נפשית על הנסיגה שכבר היתה ל־ עובדה קיימת ולא היה כל כורח בה – אפילו לדידה של התצורה של ה' יום – עם כל המרידה שבלב על פ' י־ נצחון שבוכוו והושטם מדינו, על יכיוו לשלום שעבר וחלף – לא לבלי־

יסוד מוסרי ומדיני לתביעתנו

ראש הממשלה דבר על חלק משותף רר של המולדת, מפ"ם דורשת להכליל את עזה במדינת ישראל, אחרות תע' בידה לא רצחה לעזוב את אל־עריש, ואחרי זה אתם תודיעו שכל רעיון של מבצע שחרור שיעשה בשעת כושר, באי־סטגיה טובה, בתכונה, גלי לס' כל בשום פנים ואופן לא קיומה של מדינת – פירושו ״התפשטות״, ״חק' פנות״, ״הרפתקנות״ וכי"ב.

יצחק בן־אהרן (אחדות־העבודה): אם הקואליציה תמשיך בדרך זו – תהיה מחוסר עבודה, מנחם בגין: חבר הכנסת בן־אהרן

אם הממשלה תחזיק בשטח המשותף – נעמוד כעם אחד

בהגיתי לסיום דברי, אדוני היושב־ ראש, ברצוני לומר, כי אם הממשלה תעמוד בשטח המשותף של המולדת, היא תוציא את צבא ישראל, והוא ייהיה שטח משותף ללא כל צור' ״בסיפוח״ (אנכסיה בלע"ז), ואם היא תחליק את ח"י־ינו לאורן מפרץ־ אילת – זו ה' הבטחה היחידה ואין אחרת להופש הנשית – או, עם כל ההתקוממות ה־ נפשית על הנסיגה שכבר היתה ל־ עובדה קיימת ולא היה כל כורח בה – אפילו לדידה של התצורה של ה' יום – עם כל המרידה שבלב על פ' י־ נצחון שבוכוו והושטם מדינו, על יכיוו לשלום שעבר וחלף – לא לבלי־

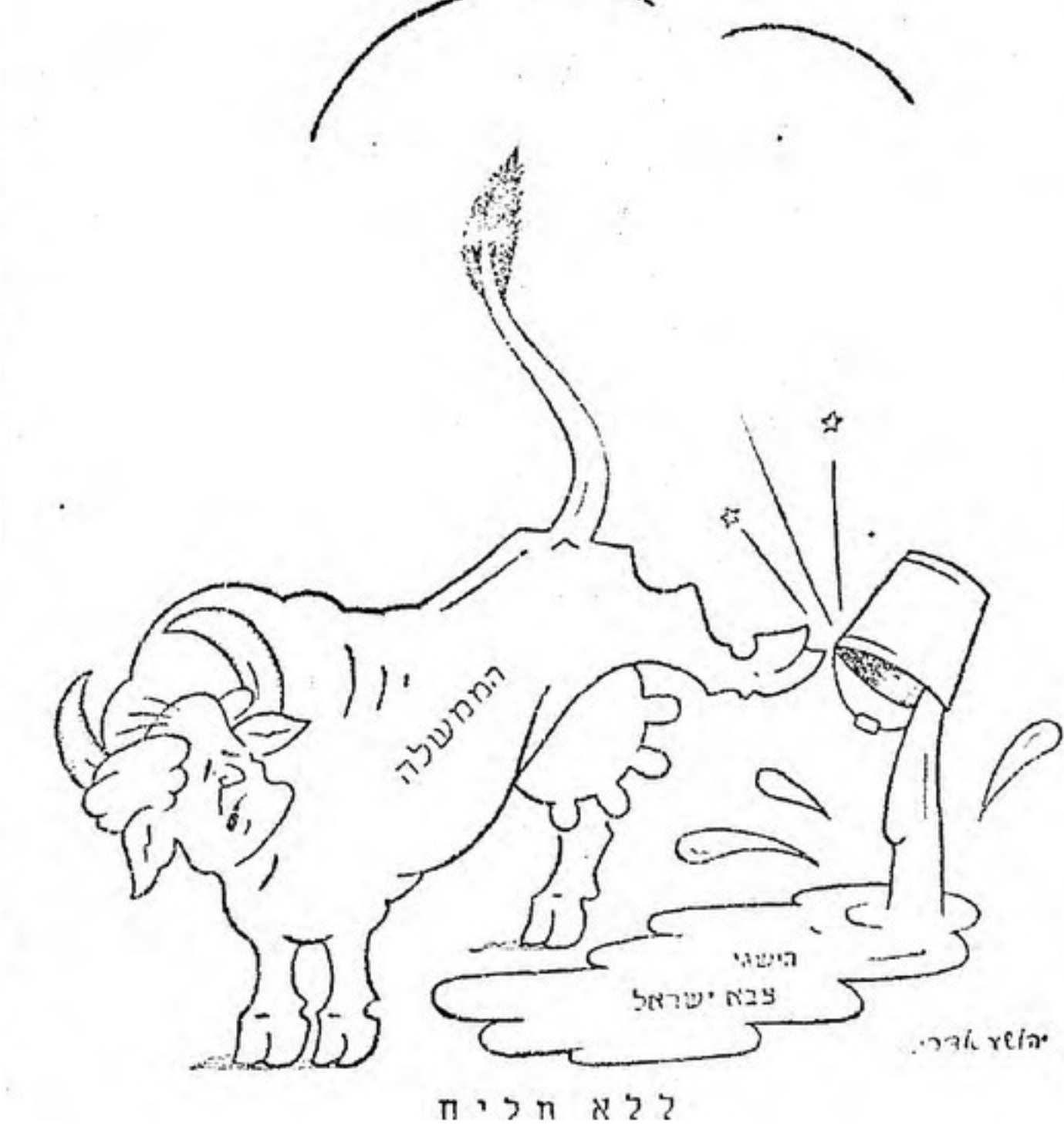
לא תמיד הרבים הם הצודקים

אנחנו נגיש לסיכום הדיון המדיני־א הצעת החלטה, הרוב ידחה אותה, הוא ראש, ברצוני לומר, כי אם הממשלה תעמוד בשטח המשותף של המולדת, היא תוציא את צבא ישראל, והוא ייהיה שטח משותף ללא כל צור' ״בסיפוח״ (אנכסיה בלע"ז), ואם היא תחליק את ח"י־ינו לאורן מפרץ־ אילת – זו ה' הבטחה היחידה ואין אחרת להופש הנשית – או, עם כל ההתקוממות ה־ נפשית על הנסיגה שכבר היתה ל־ עובדה קיימת ולא היה כל כורח בה – אפילו לדידה של התצורה של ה' יום – עם כל המרידה שבלב על פ' י־ נצחון שבוכוו והושטם מדינו, על יכיוו לשלום שעבר וחלף – לא לבלי־

אם תקבלו את החלטתכם אתם, אבל אל תנסו בתווים הידועים לשלול את הצעתנו ואת זרכנה, הם בלויים מאד, תוקפנות, התפשטות, קיצוניות, הרפתקנות – כל אלה אמרתם לפני מיבצע סיני וכל אלה נורוק בפניכם לא רק על־ידי מוסקבה אלא גם על־ ידי השאיננטון, כמעט בכל בירות ה' עולם, מעל במת ארגון האומות המא־ חדות, התווים לא יועילו, נימוקים! מדוע אנו יכולים היום שלא להתחשב בהחלטת האו"ם, לאומלו – לא יכול' נו למען השלום, למען מטרה שאין נגיבה ממנה, לעמוד מקום שם עמד צבא ישראל? נימוקים! אבל אם אלו' לא יהיו בפניכם או בפניכם, מוטע ש־

אם תקבלו את החלטתכם אתם, אבל אל תנסו בתווים הידועים לשלול את הצעתנו ואת זרכנה, הם בלויים מאד, תוקפנות, התפשטות, קיצוניות, הרפתקנות – כל אלה אמרתם לפני מיבצע סיני וכל אלה נורוק בפניכם לא רק על־ידי מוסקבה אלא גם על־ ידי השאיננטון, כמעט בכל בירות ה' עולם, מעל במת ארגון האומות המא־ חדות, התווים לא יועילו, נימוקים! מדוע אנו יכולים היום שלא להתחשב בהחלטת האו"ם, לאומלו – לא יכול' נו למען השלום, למען מטרה שאין נגיבה ממנה, לעמוד מקום שם עמד צבא ישראל? נימוקים! אבל אם אלו' לא יהיו בפניכם או בפניכם, מוטע ש־

אנחנו נגיש לסיכום הדיון המדיני־א הצעת החלטה, הרוב ידחה אותה, הוא ראש, ברצוני לומר, כי אם הממשלה תעמוד בשטח המשותף של המולדת, היא תוציא את צבא ישראל, והוא ייהיה שטח משותף ללא כל צור' ״בסיפוח״ (אנכסיה בלע"ז), ואם היא תחליק את ח"י־ינו לאורן מפרץ־ אילת – זו ה' הבטחה היחידה ואין אחרת להופש הנשית – או, עם כל ההתקוממות ה־ נפשית על הנסיגה שכבר היתה ל־ עובדה קיימת ולא היה כל כורח בה – אפילו לדידה של התצורה של ה' יום – עם כל המרידה שבלב על פ' י־ נצחון שבוכוו והושטם מדינו, על יכיוו לשלום שעבר וחלף – לא לבלי־



ל לא ח ח י